

## Handig om in huis te hebben.

### Brandnetel; *Urtica Urens*

Bij brandwonden

Een bekende plant ,die brandnetel, voor sommigen een geneesplant om de wenkbrauwen bij te fronsen.

Naast ons huis ligt een speelveld waar veel kinderen, hun voetbaltalent ontwikkelen. Een lust voor het oog daar ons keukenraam er direct zicht op geeft. Vorige week kwam er meisje aan de deur met de vraag of ik mee wilde komen. Haar bal was tussen het struikgewas gerold en ze was bang dat er brandnetels stonden. Ze durfde de bal daar dan niet goed weg te halen. Nauwkeurig wist ze me te vertellen hoe de haartjes van de brandnetel bij aanraking in je huid achterblijven en daar dan een pijnlijke jeuk veroorzaakte. Ook kende ze de brandnetelsoep. Eenmaal de bal gevonden ( het waren geen brandnetels) speelden de kinderen weer vrolijk verder en ze riep me nog na: ja en ook thee.....zij wist ervan dat stemde me vrolijk.



Brandnetel is een trouwe dienaar. Onder andere op plaatsen waar de bodem uit evenwicht is geraakt door bv overbemesting, kijk maar eens in de buurt van een mesthoop. De plant wordt vele geneeskrachtige en nuttige eigenschappen toegedicht. Zo weten we dat deze rijk aan ijzer is en wordt er kleding van gemaakt. Waar ik hem nu voor aan wil prijzen is in, door Weleda, verwerkte vorm als brandwondengel. De zogenaamde *Urtica gel* die er overigens ook in vloeibare vorm ( onder de naam Combudorn ) is voor de grote en pijnlijkere brandwonden. Maar voor het branden van je vinger bij een onvoorzichtige omgang met vuur is het ideaal om een tubetje in de keukenla te hebben of bij het kampvuur. Mensen die opgeleid zijn in het verlenen van eerste hulp leren dat koelen de eerste handeling is bij brandwonden. Gelukkig mag ( moet) dat ook met lauw water. Maar zij leren ook dat je er niets op mag smeren om de brandwond goed te kunnen blijven zien, wat ook belangrijk is. Om zelf te kunnen ervaren wat *Urtica gel* doet, heb ik eens een onderzoekje gedaan. Ik had bij het uit de ovenhalen van een ovenschotel aan mijn beide handen een flinke blaar opgelopen. Een mooie kans om te onderzoeken. De ene hand behandelde in met urticagel en de andere niet. Al

meteen verlichtte de pijn van de behandelde hand. Ook de koelte van de gel was weldadig. Binnen een week was deze wond weg, de andere is een beetje blijven klieren en moest al het werk zelf opknappen. Dat lukt maar duurde zeker twee tot vier dagen langer. Maar ook het gevoel van weldaad ontbrak elke dag als ik de andere hand verwende.



Ook onderstaande anekdote ben ik nooit vergeten:

Een collega had als jonge moeder ervaren hoe de met het water gevulde kruik naast haar baby was gaan lekken. Het kindje had, och arme, grote brandwonden opgelopen, die stuk gegaan waren. Ze aarzelde geen moment en doopte grote zachte katoenen gestreken theedoeken in een oplossing van water met Combudoron en drapeerden deze voorzichtig op de pijnlijke wonden van haar baby. De pijn verminderde. Steeds, als de lappen te warm werden hilde het kindje erbarmelijk en werd de natte doek verkoeld en ververs. Dagen en weken lang heeft ze op deze manier haar kindje verzorgd en zag langzaam de aangedane huid, die echt stuk was, weer gezond worden. Het meisje is een volwassen vrouw geworden en er is zelfs geen litteken achterbleven. Deze moeder wist ervan. Een fles Combudoron en zachte gestreken theedoeken, mooi schoon verpakt waren haar redding. De brandnetel die alles van brand weet. Een van de vele wonderen die de natuur voor ons verborgen houdt tot we ze ontdekken.

**Belangeloos!**

Tot ziens,  
Marion